

Film Distribution ArtCam
uvádí
francouzský film

ŽÁDOSTIVÁ TĚLA

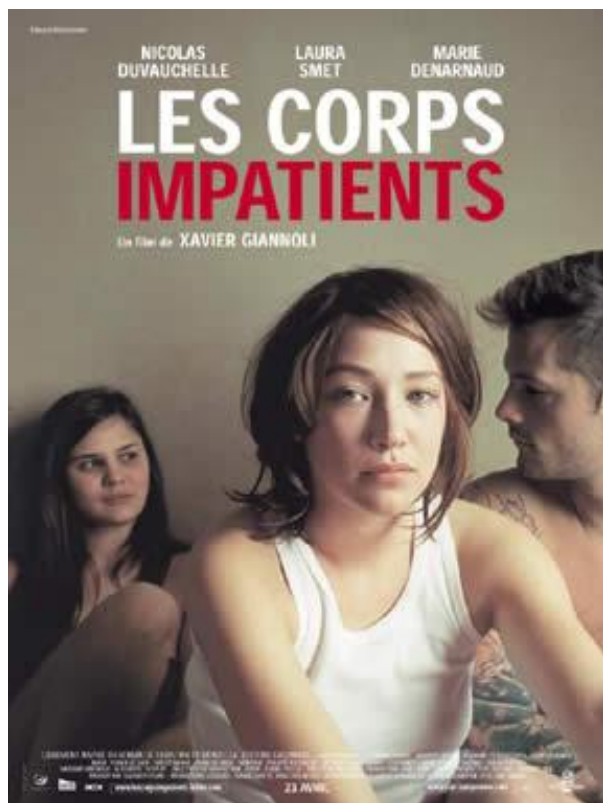
/Les Corps impatients/

ŽÁDOSTIVÁ TĚLA

/Les Corps impatients/

Francie 2003, 94 min, cinemascope, Dolby SRD

www.lescorpsimpatients-lefilm.com

HRAJÍ

Charlotte	Laura Smet
Paul	Nicolas Duvauchelle
Ninon	Marie Denarnaud
Matka	Catherine Salviat
Profesor Verdox	Maurice Antoni
Julien	Julien Bouvard

Scénář a režie	Xavier Giannoli
Kamera	Yorick Le Saux
Zvuk	François Musy
Střih	Philippe Kotlarsky
Umělecký vedoucí	Olivier Radot
Výprava	Aline Dupays
Casting	Sarah Tepper
Vedoucí výroby	Marie – Jeanne Pascal
Původní hudba	Alexandre Desplat
Produkce	Edouard Weil

PREMIÉRA 8.ledna 2004

Film Distribution ArtCam

Rašínovo nábřeží 6, 128 00 Praha 2

Tel: +420 224918833 - Fax: +420 22 491 99 69

artcam@artcam.cz www.artcam.cz

kontakt

Barbora Mudrová bara.mudrova@artcam.cz

mob. +420 777 119 344

SYNOPSIS

Charlottě a Paulovi je dvacet let.
Jsou do sebe vášnivě zamilovaní.

K jejich velkému šoku zjistí,
že Charlotta je vážně nemocná.

Pak se na scéně objeví Ninon, Charlottina sestra.
Paula silně přitahuje, je pro něj útekem před realitou. Charlotte to ví.

Tahle trojice čelí otázkám života a smrti.

ROZHOVOR S REŽISÉREM

Jak se rodil tento film?

Nejprve jsem jako velká většina lidí pociťoval neschopnost popsat to, s čím jsem se v životě setkal. Trvalo roky, než jsem přistoupil na to, že existuje nějaký prostředník, který by mi pomohl dané téma uchopit. Takového prostředníka jsem našel v románu Christiana de Montelly „Žádostivá těla“, který mi posloužil jako inspirace.

Jedná se o jednoduchý, tělesný a zářivý příběh lásky, ve kterém velmi mladí lidé bojují se životem bez jakéhokoli patosu. Příběh lásky těsně po dospívání, kdy už je přece jen lidský život vystaven mnoha zkouškám, tomu nejlepšímu i tomu nejhoršímu, touze i smrti.

Co jste se snažil vyjádřit?

Hledal jsem prostředky, jak vylíčit život, kterým tyto postavy překypují, vykreslit jejich pocity během tohoto boje, vyjádřit, jak silná je jejich naděje a opravdová jejich nepoddajnost. Snažil jsem se dát vidět a pocítit, jak v sobě našli obrovskou, žhavou sílu žít, která je od jedné lásky k druhé zbavuje strachu a bezmocnosti. Tu sílu, která je vrhá do života, přehodnocující fyzicky i duševně, co je dobré a co špatné, protože musí žít. Je to situace na hraně. Láska na hraně, která se nedá vysvětlit sociologickým nebo klasickým psychologickým jednáním. Důležitý je zde právě samotný akt lásky. Jednoduše řečeno jedná se o příběh založený na instinktech: snadno pochopitelný, ale nevysvětlitelný. A myslím, že na film můžeme nahlížet pouze vzhledem k této rovnováze a snažit se srovnávat nejasné pocity s co nejjasnějšími obrazy.

O co v tomto příběhu jde?

Protože jsou příliš mladí na to, aby se vyjádřili slovy, vyjadřují se gesty. Je to příběh zasvěcující lásky, kde tři lidé, aby přežili, objevují, co je v sexu podstatného a skrytého. Jednoduše řečeno, tělo má svá práva a láska své zákony. Oni chtějí žít a ne se podřizovat. Nakonec tedy vytvoří trio, díky jehož zvláštní – a doufám že i dojemné – solidaritě v sobě všichni předčasně objeví lidskost. Pryč bude hrdost, podvod, vina nebo narcisismus. Zůstane pouze vášnivý příběh tří lidí a závěrečné zklidnění utopené v sluneční záři.

Jak byl film natočen a produkován?

Na výrobu filmu jsme měli velmi málo peněz. Přesto všechno bylo velice vzrušující to zkusit. Nízký rozpočet nebyl to hlavní. Točil jsem jednoduše, instinktivně a hlavně svobodně. Kromě přesvědčení zachytit kamerou skutečné pocity jsem si nechtěl nic zakazovat ani dávat za úkol. V takové svobodě a se začínajícími herci občas náhle objevíte něco, co by vám nemělo uniknout. Myslím, že obraz skutečnosti se na plátno přenesl nejlépe ručním natáčením na videokameru. Vytváří to dojem ohromné živosti, zdá se, že život neplyne, ale letí. Tím spíš, že tématem filmu je i smrt.

Jaká režisérská rozhodnutí jste proto musel udělat?

Mám rád pocit, když jsem v kině natolik vtažen do děje, že se mi zdá, že to, co vidím, i prožívám. Když točím film, jsem stejně nedočkavý, a doufám, že se mi podaří vyjádřit víc, než je jen napsáno; že kamera bude vždy na tom správném místě, aby zachytila a oživila všechny momenty bez jakékoli strojenosti a nepřírozenosti.

A konečně jsou tu Marie, Nicolas a Laura. Oni jsou tělem a duší tohoto příběhu.

BIOGRAFIE

Xavieru Giannolimu je 30 let.

Natočil několik krátkých a dokumentárních filmů:

L' INTERVIEW *Rozhovor* (17ti minutový krátký film)

Palme d' or Cannes 1998

Cesar Awards 1999

Grand Prize British Film Festival 1998

L' OEIL HUMAIN *Lidské oko* (dokumentární film, 52 minut)